

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 15 czerwca 2018 r.

Druk nr 868

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 64. posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2018 r. ustawę

o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

Z wyrazami szacunku

(-) Marek Kuchciński

U S T A W A

z dnia 15 czerwca 2018 r.

o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 708 oraz z 2018 r. poz. 138, 1000, i 1039) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) lokalizator – telekomunikacyjne urządzenie końcowe wykorzystujące technologie pozycjonowania satelitarnego i transmisji danych, na którym zainstalowano oprogramowanie udostępnione przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, służące do monitorowania trasy przewozu towaru;”
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) numer lokalizatora – indywidualny numer przydzielany podczas instalacji oprogramowania, o którym mowa w pkt 2a;”
 - c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) numer urządzenia – indywidualny numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu do zewnętrznego systemu lokalizacji używanego przez przewoźnika;”
 - d) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) zewnętrzny system lokalizacji – system używany przez przewoźnika gromadzący dane geolokalizacyjne środka transportu przekazywane z zainstalowanego w tym środku transportu urządzenia

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 8 sierpnia 2017 r. pod numerem 2017/372/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednoczenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

wykorzystującego technologie pozycjonowania satelitarnego i transmisji danych;”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki techniczne służące monitorowaniu przewozu towarów obejmują:

- 1) rejestr zgłoszeń wraz z modułem gromadzącym i przetwarzającym dane geolokalizacyjne, zwany dalej „rejestrem”;
- 2) lokalizator;
- 3) zewnętrzny system lokalizacji, który przekazuje do rejestru dane geolokalizacyjne środka transportu.”,

b) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) geolokalizacyjne przekazywane z lokalizatorów oraz zewnętrznych systemów lokalizacji, obejmujące współrzędne geograficzne dotyczące położenia środka transportu, jego prędkość, datę i godzinę pozyskania tych współrzędnych, azymut środka transportu, błąd przekazywania danych satelitarnych oraz numer lokalizatora albo numer urządzenia;”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Analizę danych gromadzonych w rejestrze może prowadzić wyznaczona jednostka sektora finansów publicznych albo instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 736).

4b. Podmiot, o którym mowa w ust. 4a, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej na bieżąco wyniki analizy danych gromadzonych w rejestrze.

4c. Podmiot, o którym mowa w ust. 4a, może wykonywać również czynności związane z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków, o których mowa w ust. 1.

4d. Na realizację zadania, o którym mowa w ust. 4a i 4c, instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, otrzymuje dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dane, o których mowa w ust. 4:

- 1) pkt 1 i 2 – są przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano zgłoszenia;
- 2) pkt 1a – są przechowywane nie dłużej niż 12 miesięcy, licząc od daty zakończenia przewozu towaru, chyba że przed upływem tego terminu wszczęte zostanie postępowanie administracyjne, w którym dane te są niezbędne; w takim przypadku dane geolokalizacyjne są przechowywane do czasu prawomocnego zakończenia postępowania administracyjnego.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1a, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, usuwając zbędne dane.”,

f) dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia nieodpłatnie oprogramowanie, o którym mowa w art. 2 pkt 2a.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wymogi techniczne przekazywania danych geolokalizacyjnych środka transportu do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji i określi sposób przekazywania tych danych.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć jednostkę sektora finansów publicznych albo instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, do:

- 1) dokonywania analizy danych z rejestru oraz wskazać zakres danych podlegających tej analizie,
- 2) wykonywania czynności związanych z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków, o których mowa w ust. 1, oraz wskazać zakres tych czynności

– uwzględniając przygotowanie techniczne wyznaczonego podmiotu i jego doświadczenie w analizie danych, w szczególności danych

geolokalizacyjnych oraz w zakresie utrzymania i rozwoju technologii teleinformatycznych.

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest podmiotem, który jest nadzorowany przez ministra innego niż minister właściwy do spraw finansów publicznych, rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, wydaje się w porozumieniu z właściwym ministrem.”;

- 3) w art. 5 w ust. 4:
 - a) w pkt 1 w lit. h średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) numer lokalizatora albo numer urządzenia;”;
 - b) w pkt 2 w lit. h kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) numer lokalizatora albo numer urządzenia.”;
- 4) w art. 6 w ust. 3:
 - a) w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) numer lokalizatora albo numer urządzenia;”;
 - b) w pkt 2 w lit. g kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) numer lokalizatora albo numer urządzenia.”;
- 5) w art. 7 w ust. 2:
 - a) w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) numer lokalizatora albo numer urządzenia;”;
 - b) w pkt 2 w lit. k kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) numer lokalizatora albo numer urządzenia.”;
- 6) w art. 7b w ust. 1 i 2 wyrazy „lub art. 8 ust. 1” zastępuje się wyrazami „,art. 8 ust. 1 lub art. 10a ust. 1 i 2”;
- 7) po art. 10 dodaje się art. 10a–10c w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Przewoźnik, w trakcie całej trasy przewozu towaru objętego zgłoszeniem, jest obowiązany zapewnić przekazywanie aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu objętego tym zgłoszeniem.

2. Przewoźnik jest obowiązany wyposażyć środek transportu, o którym mowa w ust. 1, w lokalizator.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli dane geolokalizacyjne środka transportu są przekazywane do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji.

Art. 10b. W przypadku gdy środek transportu jest wyposażony w lokalizator, kierujący jest obowiązany:

- 1) włączyć lokalizator:
 - a) przed rozpoczęciem przewozu towaru – w przypadku przewozu towaru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, a w przypadku kilku miejsc załadunku na terytorium kraju, z chwilą rozpoczęcia przewozu towaru z pierwszego miejsca załadunku na terytorium kraju,
 - b) z chwilą rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju – w przypadku przewozu towaru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1;
- 2) wyłączyć lokalizator nie wcześniej niż z chwilą:
 - a) dostarczenia towaru do miejsca dostarczenia towaru na terytorium kraju, a w przypadku kilku miejsc dostarczenia towaru na terytorium kraju z chwilą dostarczenia towaru do ostatniego miejsca dostarczenia towaru na terytorium kraju,
 - b) zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju.

Art. 10c. 1. W przypadku stwierdzenia trwającej dłużej niż godzinę niesprawności lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji, kierujący, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, jest obowiązany do niezwłocznego zatrzymania się na najbliższym parkingu samochodowym lub w najbliższej zatoce postojowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kierujący środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, przewożący towary niebezpieczne określone w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1119) jest obowiązany zatrzymać środek transportu na najbliższym parkingu samochodowym lub w innym miejscu zapewniającym postój, z uwzględnieniem przepisów działu 8.4 i 8.5 tej umowy.

3. Przewóz towaru środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, może być kontynuowany po:

- 1) przywróceniu sprawności lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji albo
- 2) przeładunku towaru na środek transportu wyposażony w sprawny lokalizator albo którego dane geolokalizacyjne są przekazywane do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji, albo
- 3) wyposażeniu środka transportu w sprawny lokalizator, albo
- 4) nałożeniu zamknięć urzędowych na środek transportu lub towar albo zarządzeniu konwoju, o którym mowa w art. 67 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, 650, 723, 1000 i 1039).

4. Rozstrzygnięcie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jest podejmowane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, na terenie którego znajduje się środek transportu, po uzyskaniu informacji od przewoźnika dotyczącej potrzeby kontynuowania przewozu towaru.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, przepis art. 10b stosuje się odpowiednio.”;

- 8) w art. 12 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej nieodpłatnie udostępnia dane zgromadzone w rejestrze, również na wniosek:

- 1) sądu,
- 2) prokuratora

– w związku z toczącym się postępowaniem.”;

- 9) w art. 13:

- a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekazywania aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu.”,

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola obejmuje weryfikację danych zawartych w dokumentach okazanych przez kierującego, dokonanie oględzin towaru, w tym pobranie próbki towaru, oraz weryfikację wskazań lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji.”;

- 10) w art. 14 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepisy art. 10b pkt 1 i art. 10c ust. 3 pkt 2–4 stosuje się odpowiednio.”;
- 11) w art. 22:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. W przypadku niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 10a ust. 1, na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.
2b. Odstępuje się od nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 10a ust. 1, jeżeli jego niedopełnienie wynikało z niedostępności rejestru.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–2a, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.”;
- 12) w art. 30 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do:
1) przewoźników;
2) przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3a.”;
- 13) w art. 31:
- a) w ust. 1 wyrazy „w art. 22 ust. 1 albo 2” zastępuje się wyrazami „w art. 22 ust. 1–2a”;
- b) w ust. 3 wyrazy „w art. 22 ust. 1 albo 2” zastępuje się wyrazami „w art. 22 ust. 1–2a”;
- 14) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli:
1) rozpoczęcia przewozu towaru przez kierującego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, bez numeru referencyjnego, bez dokumentu zastępującego zgłoszenie i potwierdzenia przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokumentu, o którym mowa w art. 3 ust. 7,
2) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 10b,
3) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 10c ust. 1
– kierujący podlega karze grzywny w wysokości od 5000 do 7500 zł.”.

Art. 2. Do przewozu towarów rozpoczętego i niezakończonego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r., z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 2 lit. c i f oraz pkt 12, które wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) pkt 11, 13 i 14, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek Kuchciński